

bild av föremålet, med det värde en dylik kan ha för den arkeologiska forskningen.

Gillis Olson.

Platsen för Medelpads landsting.

Den, som skriver detta, kan icke erinra sig att hava sett någon uppgift om varest Medelpads landsting i äldre tid hållits. Vid förnyad genomläsning av EMIL LÖFGRENS innehållsrika bok *Det gamla Njurunda*¹ har emellertid hos honom vaknat en tanke på en lösning av denna fråga, som synes ganska naturlig.

Vid Ljungan och blott några byar ovanför denna flods mynning ligger byn Kvitsle. I denna sticker en udde, Tingstagårdsbacken, ut i den forntida havsfjärden och har ännu flera gravhögar. Udden omtalas utförligt av den nämnde författaren i hans bok s. 70, där vid bokstaven D tre gravhögar antydast. Vid genomgrävningen av den ås, på vilken dessa ligga, ha flera fornfynd gjorts, däribland två större bronskittlar.

Att vi här taga oss friheten att åter bringa detta fynd på tal, beror därpå, att stället varit betydelsefullt ännu i ett annat avseende. Vi mena, att platsens betydelse bäst uttryckes genom dess namn *Tingstagårdsbacken*. Tar man bort sista sammansättningsleden i detta ord, så återstår *Tingsta-gårdet*, som tydligen ger till känna, att det har begagnats till tingsplats eller *tingsstad*. Här såsom ofta eljest har man hållit ting på gravplatsen.

Vilket ting, som här hållits, får man gissa sig till. Troligen har det varit landsting. Visserligen kan det anmärkas, att tinget då skulle hållits i en utkant av landskapet, men socknens folkrikedom torde vara förklaringen därtill, att man förlagt detta ting hit. Kvitsle är ingalunda något centrum för Njurunda:s:n utan ligger tvärtom i en utkant av denna, men byn torde, särskilt vid sommartid, kunnat gillas som gemensam tingsplats för hela landskapet, dit man från många håll kunnat taga sig roende eller seglande.

J. Nordlander.

Litteratur och kritiker.

THOR KIELLAND: *Norsk guldsmedkunst i middelalderen* (Oslo 1927).

Den norska konsthistorien företer ännu inte den bild av — må man väl säga — överproduktion som den svenska, men man arbetar där käckt och vaket och litteraturen har efter hand börjat att ansenligt växa på hyllan. Även om man räknar från stora monumentalarbeten som Osebjerg-verket, FETTS *Norsk*

¹ Del I, Sundsvall 1922.